

VII.

De nye Stats-Indtægtslove af 1911.

De 5 Indtægtslove, der vedtoges i den sidst forløbne Rigsdagssamling og som danner første Afdeling af den Finansreform, der skal bringe Balance i Danmarks Statsregnskab, var følgende: Lov om Stempelafgift, om Tinglæsningsafgifter, om Afgift af Forestillinger m. m., om Afgift af Tobaksdyrkning og om Ændringer i Statsbanernes Takster.

Tilsammen paaregnes disse Lovforanstaltninger at tilføre Statskassen en aarlig Merindtægt af op imod 8 Millioner Kr.

Den største finansielle Betydning har Loven om Statsbanetaksterne, der antages at ville indbringe mindst Halvdelen af det samlede Beløb. Den i Statsbanerne anbragte Kapital forrentedes i 1905—06 med 4,22 $\frac{0}{100}$, i 1906—07 med 3,91 $\frac{0}{100}$, i 1907—08 med 2,98 $\frac{0}{100}$, i 1908—09 med 1,33 $\frac{0}{100}$ og i 1909—10 med 1,23 $\frac{0}{100}$. Dersom Banernes Driftsoverskud ved de nye Takster kan forøges med 4 Mill. Kr., vil Kapitalen være forrentet med omtrent 2 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{100}$. — De i Loven vedtagne Takstforhøjelser rammer saavel Person- som Godstransporten. For Personbefordringens Vedkommende forhøjes Grundtaksten pr. km fra 4,3 til 4,75 Øre for II Kl. og fra 2,5 til 2,75 Øre for III Kl., — altsaa med 10 $\frac{0}{100}$. Godstaksterne undergaar en noget større Forhøjelse, og det samme gælder Taksterne for Befordring af levende Kreaturer. Loven skal revideres senest 1917.

De to Love om Stempelafgift og om Tinglæsningsafgifter gaar dels ud paa en almindelig Revision af den ældre Lovgivning paa dette Omraade (Stempel-loven af 19. Febr. 1861, Forordn. af 8. Febr. 1810, Sportelreglementet af 22. Marts 1814), dels paa en Forhøjelse af Statens Indtægt ved disse Afgifter. De finan-

sielt set vigtigste Ændringer er følgende: 1ste Klassen Stempeltakst forhøjes fra $\frac{2}{3}$ til $1 \frac{0}{10}$, 2den Klasse fra $\frac{1}{6}$ til $\frac{1}{5} \frac{0}{10}$ og Gældsbrevtaksten fra $\frac{1}{6}$ til $\frac{1}{5}$ Promille; endvidere er der foretaget en klækkelig Forhøjelse af Lotteristemplet samt en Forhøjelse af Vekselstemplet og Aktiestemplet. En af Regeringen foreslaaet Stempelafgift paa Checks (fast Afgift 5 Øre) gennemførtes ikke. Ved Loven om Tinglæsningsafgifter ophæves Halvprocentafgiften ved Omsætning af faste Ejendomme, medens selve Tinglæsningsafgifterne forhøjes. Tages der Hensyn til samtlige Forhøjelser og Nedsættelser, kan Statens Indtægt ved de i begge Love omhandlede Afgifter antages at ville stige fra ca. $7\frac{3}{4}$ til ca. $10\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig.

Afgiften af offentlige Forestillinger og Fremvisninger m. m. (Forlystelsesskatten) skulde efter Regeringens Forslag opkræves med $15 \frac{0}{10}$ af Bruttoindtægten, men under Behandlingen paa Rigsdagen omformedes Forslaget saaledes, at Afgiften bliver forskellig efter Arten af de paagældende Forestillinger, Fremvisninger osv. Naar Forestillingerne afholdes i Henhold til Lov eller Bevilling, svares en Billet-Afgift af 5 Øre for hver halve Krone (eller Del deraf), som Billetten koster. Naar Forestillingerne eller Fremvisningerne sker i Henhold til Polititilladelse, er Afgiftssatserne dobbelt saa høje. For Koncerter o. l., der finder Sted i Forbindelse med Beværternæring, og som ikke beskattes efter ovennævnte Regler, svares 50 Øre pr. Døgn for hver af de ved Koncerten medvirkende Personer. For mekaniske Musikinstrumenter svares $\frac{1}{2}$ —1 Kr. pr. Døgn eller 12—24 Kr. pr. Maaned. — Afgiftens Beløb deles mellem Staten og Kommunen, saaledes at sidstnævnte faar en Tredjedel. Kommunen kan dog renoncere paa sin Part af Afgiften til Fordel for de Afgiftspligtige. Eftergivelse eller Nedsættelse af Afgiftens Beløb kan finde Sted i en Række særlige Tilfælde (Fremvisninger i Undervisnings-Øjemed, Velgørenhedsforestillinger), og Afgiften opkræves ikke, naar den Afgiftspligtige er omrejsende og det skønnes,

at Afgiften vilde være mindre end 3 Kr. pr. Dag. Ved Lovens Ikrafttræden (1. Okt. 1911) bortfalder de for Forestillinger m. v. hidtil betalte Afgifter til Fattigvæsenet og de af Politimestrene opkrævede Kendelser.

Loven om Afgift paa Dyrkning af Tobak tilsigter ikke direkte at give Statskassen nogen ny Indtægt, men kun at forhindre, at den ved Toldforhøjelsen paa Raatobak af 1908 hidførte Stigning i Prisen paa indenlandsk Tobak udnyttedes til Skade for Statskassen. Efterat Toldbeskyttelsen for den indenlandske Tobaksavl ved den nye Toldlov var steget med 35 Øre pr. kg, viste det sig nemlig, at Tobaksavlens udvidedes betydeligt, og da Tobakstoldens Forhøjelse udelukkende skyldtes fiskale Hensyn, var det i sin Orden, at der blev truffet Foranstaltninger til, at ikke den paaregnede Indtægt af Tobakstolden formindskes. — Loven indfører en Arealafgift af 140 Øre pr. Kvadratmeter af de med Tobak beplantede Arealer. Loven skal revideres inden 1. Jan. 1913, og Revisionsforslaget skal da gaa ud paa Overgang til Produktbeskatning.

Alle 5 Love er stadfæstede under 13. Maj 1911. De nye Statsbanetakster skal for Person- og Kreaturbefordringens Vedkommende gennemføres senest 1. Jan. 1912; det samme gælder Godstaksterne, for saa vidt de til dette Tidspunkt er indregnede i de direkte Tariffer for Statsbanernes Hovedforbindelser med Udlandet; er dette ikke Tilfældet, udskydes de nye Godstaksters Ikrafttræden, indtil Indregningen er opnaet. De øvrige 4 Love træder i Kraft 1. Oktober 1911.

VIII.

Erstatning af Arbejderes Løntab paa Grund af Skatteomlægning.

Da man i 1909 forhøjede den tyske Rigsafgift paa Tobaksproduktionen (fra 45 til 57 Mk. pr. Dobbeltcentner fabrikeringsfærdig Tobak), blev der i Loven indsat en